

Anh Em Kapin

Minh Họa: Ngô Mạnh Lân

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

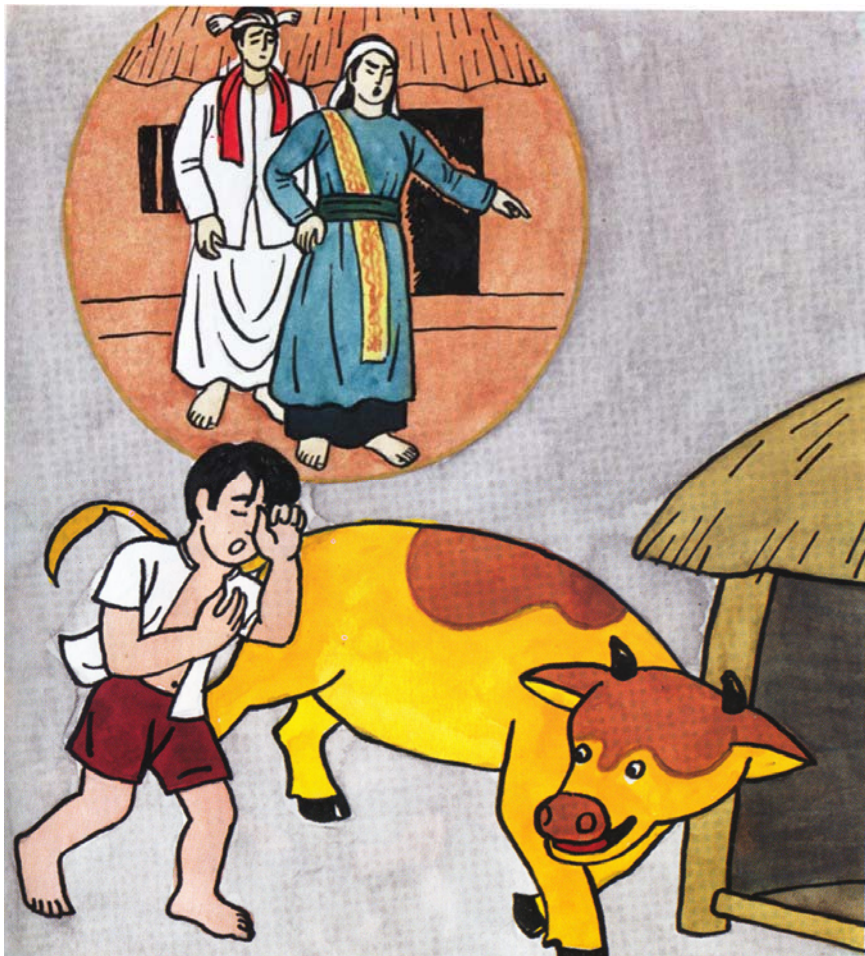
Ở một vùng ven biển có vợ chồng nọ sống thuận hòa. Hằng ngày người chồng đi kiếm củi, vợ ở nhà vì đang có mang. Một hôm, người vợ đội vò ra giếng lấy nước, lúc ấy trăng lưỡi liềm đã lấp ló sau cành xoài. Người vợ thấy điều lạ, sao mùa này lại có quả xoài chín vàng thế, bèn giơ tay hái. Chẳng may với quá tay nên người vợ bị trượt chân ngã.

Ở nhà, lâu không thấy vợ về, người chồng chạy ra giếng thấy vợ đã nằm chết ở đó, bên cạnh có một bé trai kháu khỉnh đang khóc và một con bê vàng. Người chồng nghĩ: Vợ mình đã đẻ con trước khi chết.

Làng xóm chạy đến bế đứa bé và con bê vào trong nhà.

Bê được đặt tên là Kapin anh, còn bé trai là Kapin em.

Được ít năm sau, người cha lấy vợ kế. Người mẹ kế ghét cả hai anh em Kapin, nhất là Kapin anh. Một hôm, vợ nói với chồng:

- Ai lại người ở với bò, phải đuổi nó xuống chuồng bò.

Kapin em thấy thế liền khóc vì thương anh nhưng Kapin anh an ủi em:

- Em đừng buồn, cứ để anh ra chuồng bò, sáng mai anh em ta vẫn đi chăn bò mà!

Sáng hôm sau Kapin em ra chuồng bò. Anh bảo em ngồi lên lưng anh như mọi khi và hai anh em chạy một vòng quanh đồi cùng với những con bò ngoan ngoãn khác, chẳng khác mọi ngày.

Thế là Kapin em vẫn thấy thích thú, chỉ có mẹ kế là thấy khó chịu.

Một hôm, người mẹ kể vờ ốm nằm mấy ngày liền kêu than, không ăn uống gì, chỉ thờ dài nói với chồng:

- Tôi sẽ chết mất!

Người chồng lo lắng hỏi lại vợ:

- Mình bị bệnh gì?
- Thầy bói nói trong nhà này một trong hai người là tôi hoặc thằng bò ma biết nói phải chết! Anh tính sao đây?

Người bố đem câu chuyện quái ác ấy nói với hai con. Kapin anh nói:

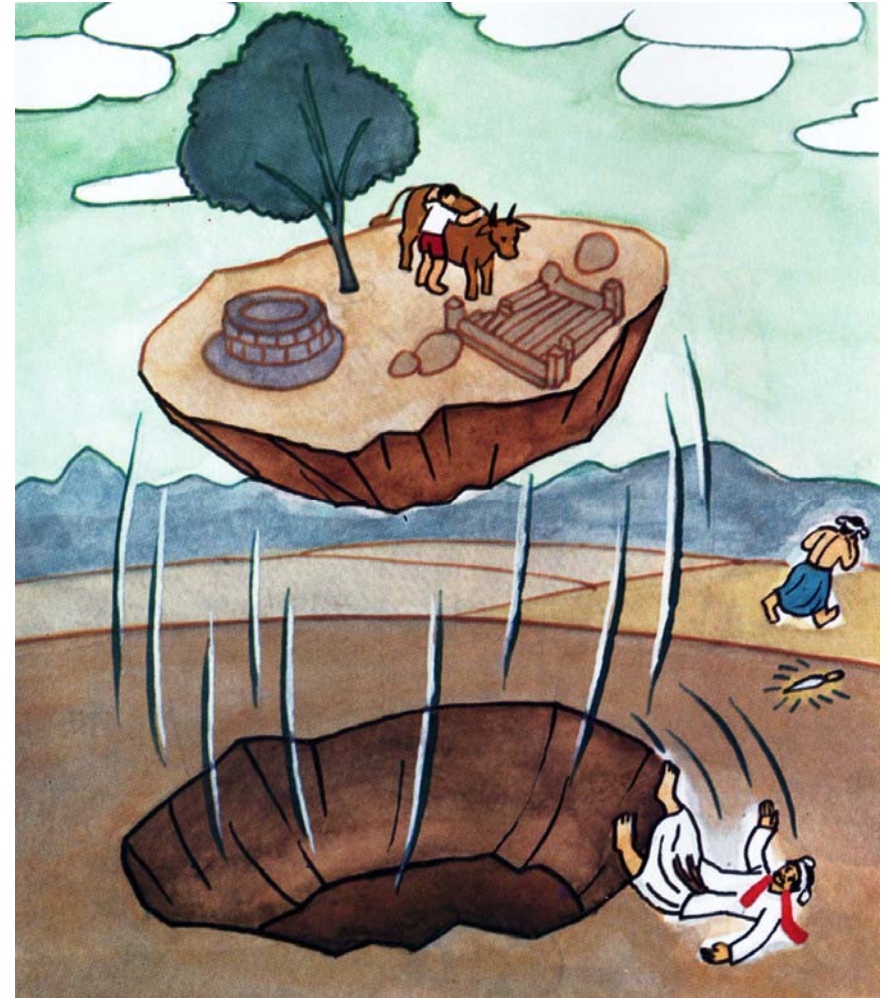
- Con xin chết để mẹ kể được sống, con chỉ xin bố trước khi con chết, bố cho con được ra thăm mộ mẹ con.

Trong lúc ấy Kapin em ôm anh vẻ buồn bã nhưng anh kín đáo nói nhỏ với em:

- Em đừng sợ, anh không chết đâu! Mẹ kể ác quá, anh em ta phải đi ở chỗ khác thôi! Ngày mai, lúc bố cho anh ra mộ mẹ thì em đi cùng anh nhé! Anh sẽ đi quanh mộ mẹ ba vòng, rồi anh đứng lại, em hãy lấy tay vuốt ngược đuôi anh lên ba lần, hãy làm theo đúng lời anh dặn nhé!

Hôm sau Kapin anh ra mộ mẹ, Kapin em đi theo, đi sau nữa là bố và người đồ tể. Kapin anh thông thả bước quanh mộ mẹ, mồm lầm nhảm như khấn khứa. Đi được ba vòng, Kapin anh dừng lại, Kapin em áp mặt vào lưng anh, một tay cầm đuôi anh vuốt ngược lên ba lần.

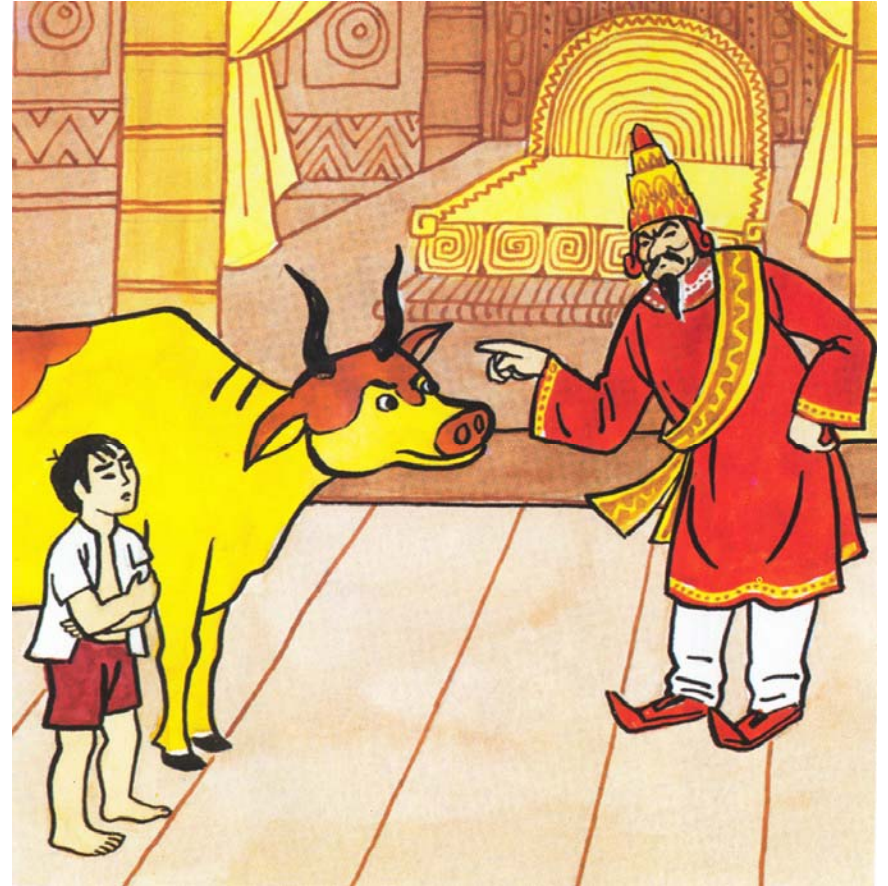

Đột nhiên, mảng đất quanh chỗ mộ lở ra. Người cha bị hất ngã bở chũng, người đồ tể sợ quá chạy mất. Còn mảng đất có hai anh em Kapin, có mộ mẹ, có cái giếng nước và cây xoài thì từ từ bay lên trên không.

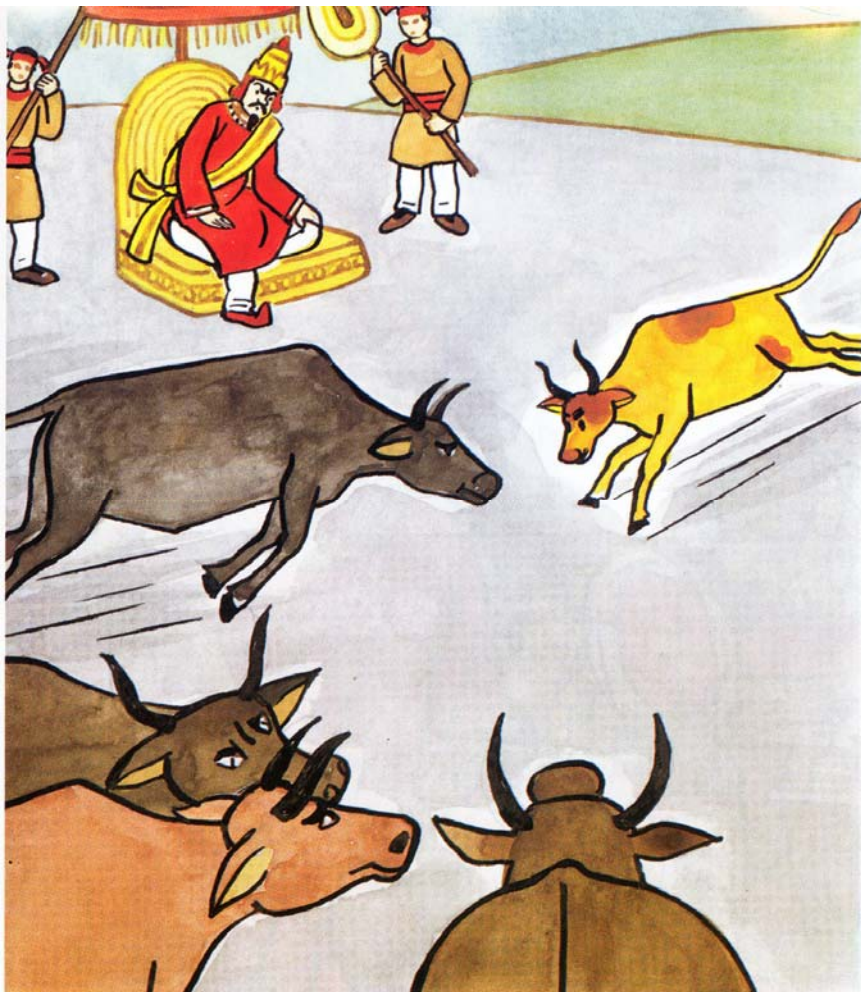
Đến một quãng rừng kia, mảnh đất ấy nhẹ nhàng hạ xuống. Rồi ở đó trở thành nơi sinh sống của hai anh em Kapin. Một túp lều đơn sơ với cây xoài tỏa bóng mát và nước giếng trong vắt.

Tuy ở khuất trong rừng nhưng cũng có người đi tới, đi qua. Họ đi kiếm củi, đi săn thú rừng. Trước lạ, sau quen rồi hằng ngày khi đi qua túp lều của anh em Kapin họ đều ghé chân vào chơi với anh em Kapin.

Chuyện lạ đã đến tai vua. Ông vua này bốn tính độc ác lại đa nghi nên sai lính bắt anh em Kapin về kinh đô, vua nói với Kapin anh:

- Ta có một trăm con bò mộng! Người phải húc nhau với một trăm con bò của ta! Nếu người thắng cuộc thì ta cho người lên đầu đàn, nhưng người thua thì người phải toi mạng!

Nghe xong, Kapin anh phải thực hiện theo lệnh của ông vua ác độc ấy. Kapin anh phải lần lượt đấu với các con bò mộng kia khiến con thì vỡ đầu, con thì gãy sừng. Mấy chục con bò cứ lần lượt thua liểng xiểng.

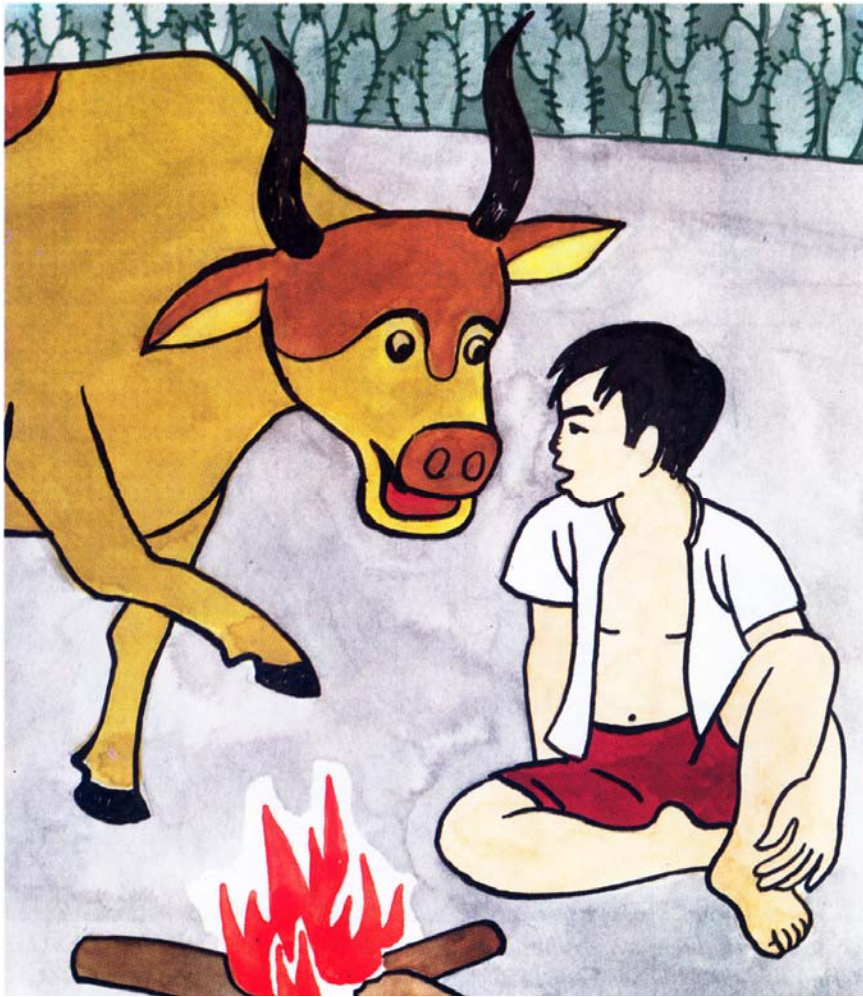

Vua thấy thế liền hỏi các mưu sĩ:

- Có phải nó là bò ma có phép lạ không?

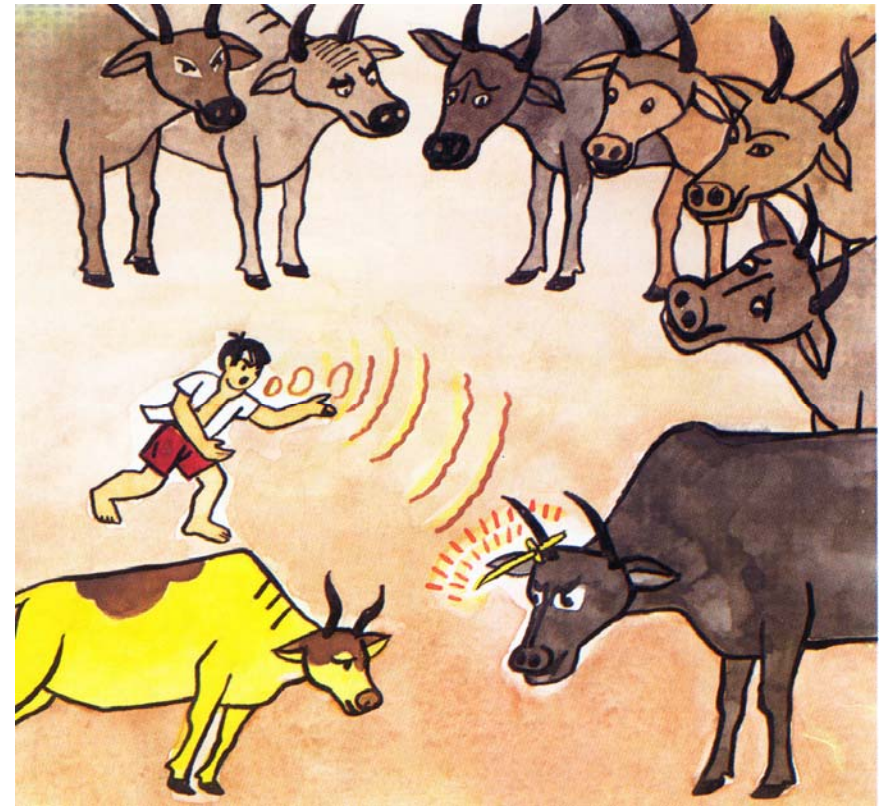
Mưu sĩ thưa:

- Bò ma cũng phải làm cho nó chết, xin phép vua cho thần buộc con dao nhọn vào sau cái sừng con bò của ta, chỉ một nhát là bò ma đi đời.

Đêm hôm ấy Kapin anh nói với Kapin em:

- Tuy mình thắng đấy nhưng thế nào họ cũng tìm cách hãm hại anh. Anh dặn em điều này: Ngày mai khi em ra xem thi đấu đâu có thấy điều gì khác lạ em cũng phải im lặng không được kêu, không được nói một câu. Có thể anh mới thoát hiểm được.

Cuộc đấu thứ hai bắt đầu, vừa vào trận, Kapin anh đã húc toác đầu ba con bò. Đột nhiên, Kapin em nhìn thấy dưới sừng một con bò móng buộc lưỡi dao sáng nhọn, liền kêu lên:

- Anh ơi! Nó có dao! Nó có dao!

Kapin em vừa dứt tiếng, đầu Kapin anh đã bị đâm thủng rồi. Kapin anh ngã gục xuống. Kapin em lao đến chỗ anh ngã và chỉ nghe thấy anh trần trối:

- Trước khi chôn anh thì hãy lột bộ da của anh đem phơi khô rồi cắt đi nhé!

Kapin em làm theo lời anh dặn. Một hôm, nhớ anh quá, Kapin em trải tấm da bò khô, nằm lên đó và khóc rung rức. Đang lúc tức tưởi bỗng nhiên Kapin em nghe văng vẳng trong tấm da nói:

- Anh đây! Anh em ta vẫn ở với nhau đây mà!

Nghe thấy tiếng anh nói, Kapin em mừng quá liền đáp lại:

- Anh em mình phải về chỗ ở cũ thôi!

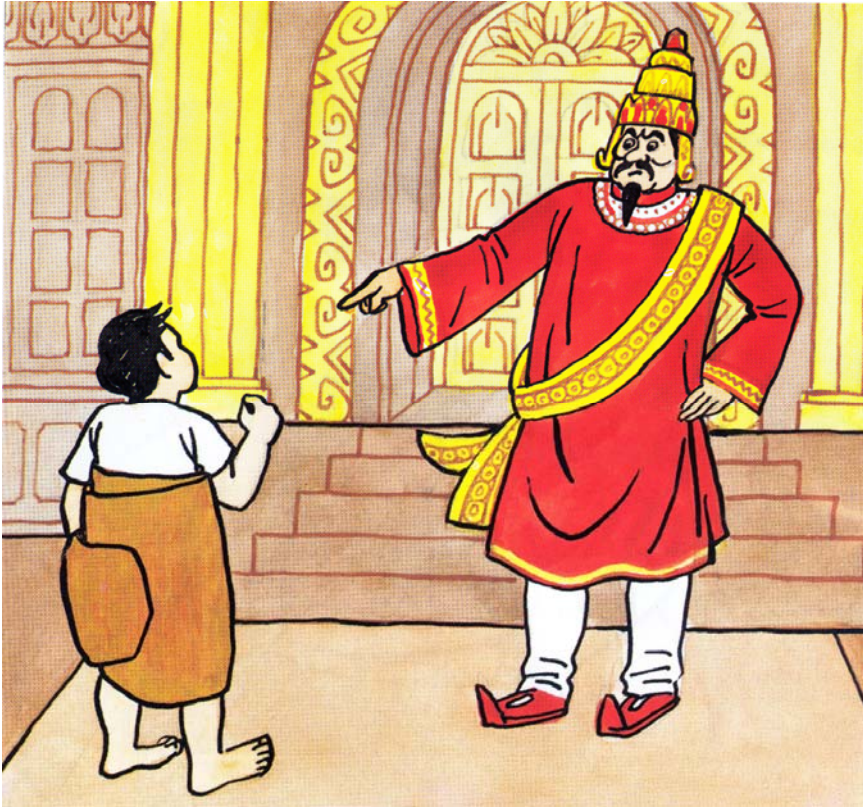

Kapin em cuộn bộ da anh lại, vác lên vai và đi mãi miết. Chẳng mấy lúc Kapin em đã về đến nơi ở cũ. Bộ da bò Kapin anh lại nói với Kapin em:

- Em hãy ôm cây xoài rồi nhắm mắt lại!

Kapin em làm theo lời anh dặn, đến khi Kapin em mở mắt ra thì thấy mảnh đất cây xoài, cái giếng và mộ mẹ đã ở trong một thung lũng.

Nhưng khuất vắng đến đâu rồi cũng có người biết. Không bao lâu, lão vua tàn bạo kia lại biết tin anh em bò ma vẫn lẩn khuất đâu đây.

Lão vua lại sai quân đi tìm Kapin em và đưa về triều để vua tra khảo:

- Anh nhà người đâu?
- Bò của vua đã húc chết anh tôi rồi!
- Người ta bảo anh nhà người có ba đầu sáu tay, chặt đầu này mọc đầu khác và anh nhà người đã đưa người đến thung lũng ấy, có đúng không?
- Tôi không biết!
- Ta sẽ ra lệnh phải giết nốt nhà người thì mới không bao giờ nhìn thấy con bò ma nữa!

Tám da Kapin anh quán quanh mình Kapin em vẫn nói, bảo em trả lời vua:

- Vua xem tôi có làm được việc gì có ích không? Rồi vua hãy giết tôi!

Vua cười ha hả, nói:

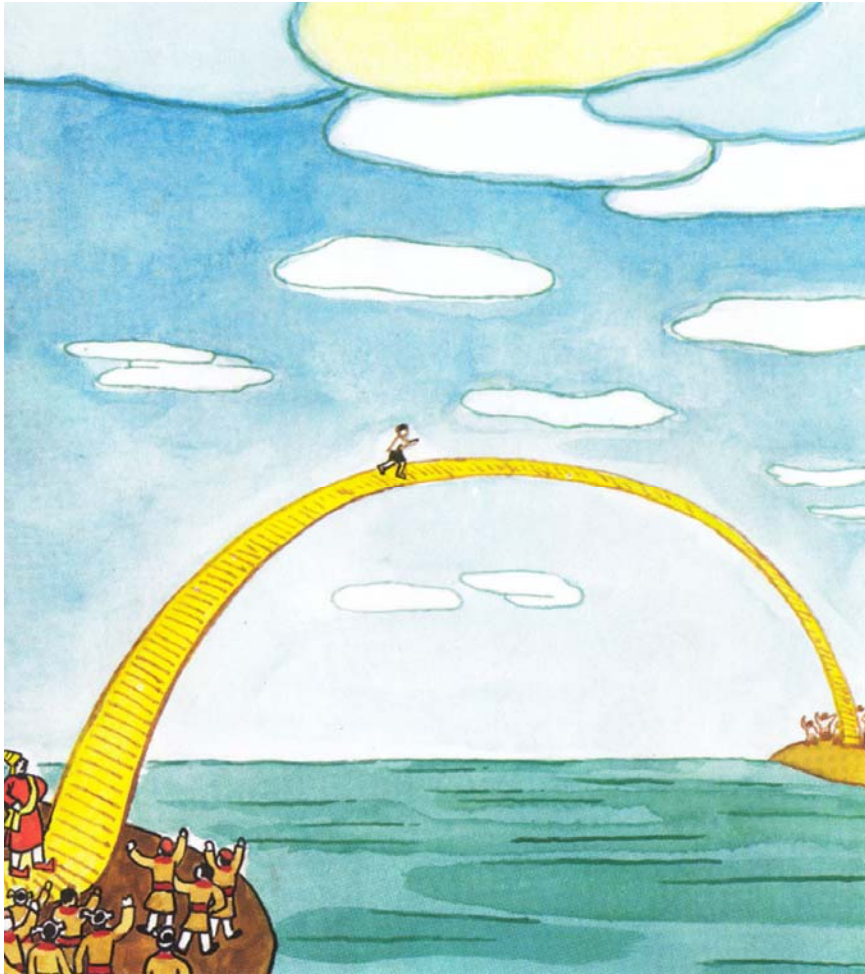
- Người nói phải đấy! Ta đang cần bắc cái cầu qua eo biển để sang cái đảo bên kia. Người phải làm ngay, nếu không cái đầu nhà người sẽ để lại đây.

Kapin em thông thả nói:

- Ngày mai tôi sẽ làm xong.

Đêm ấy, anh nói với em:

- Sáng mai em ra bờ biển sẽ nhìn thấy cái cầu. Em lên cầu đi sang đảo bên kia để vua nhìn thấy và nghĩ cái cầu này vững chắc lắm.

Sáng tinh mơ, từ trong bóng sương mờ, một cây cầu cong vút cao vời vọi bắc qua eo biển. Vua cũng phải ngỡ ngàng. Kapin em nói với vua:

- Cho tôi đi sang trước để thử xem cầu có chắc chắn không đã.

Câu nói ấy đã đánh tan mọi nghi hoặc của vua và làm cho vua yên tâm. Kapin em thoăn thoắt bước lên cầu, đi sang bờ bên kia giữa tiếng reo hò của mọi người ở hai bên bờ.

Vua cười ha hả rồi xăm xăm bước lên cầu, đi một mạch không cần các quan hầu đi hộ tống. Vua đi đến đoạn giữa cầu, bỗng dừng những sợi dây buộc cầu tự rời ra. Ông vua độc ác ngã lộn xuống biển, chìm ngấm. Dân chúng đồng thanh hò la:

- Kapin! Kapin xứng đáng là người đứng đầu cõi chúng tôi!

Từ đó, trở thành tập tục, đến bây giờ dân tộc Chăm vẫn tục đầu bò Kapin để thờ. Khi cúng tổ tiên thì trên bàn thờ có quả xoài, một bó cỏ, một vò nước giếng trong để tưởng nhớ mẹ và anh em Kapin.

Trường Thánh Tôma Thiên
 Giáo Xứ Thánh Giuse
 1902 S. Beltline Road
 Grand Prairie, Texas 75051